РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

28 юни 2007 година *

По дело C-1/06

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 234 ЕО от Finanzgericht Hamburg (Германия) с акт от 15 декември 2005 г., постъпил в Съда на 3 януари 2006 г., в рамките на производство по дело

Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH

срещу

Hauptzollamt Hamburg-Jonas,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: г-н A. Rosas, председател на състав, г-н J. N. Cunha Rodrigues, г-н U. Lõhmus, г-н A. Ó Caoimh (докладчик) и г-жа P. Lindh, съдии,

* Език на производството: немски.

генерален адвокат: г-жа V. Trstenjak,
секретар: г-н J. Swedenborg, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 22 ноември 2006 г.,

като има предвид становищата, представени:

— за Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH, от адв. K. Landry, Rechtsanwalt,

— за Hauptzollamt Hamburg-Jonas, от г-жа S. Plenter, в качеството на представител,

— за гръцкото правителство, от г-н I. Chalkias и г-жа S. Papaioannou, в качеството на представители,

— за Комисията на Европейските общности, от г-н F. Erlbacher, в качеството на представител,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 6 март 2007 г.,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 47, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 3665/87 на Комисията от 27 ноември 1987 година за определяне на подробни общи правила за прилагане на системата на възстановявания при износа на земеделски продукти (ОВ L 351, стр. 1), изменен с Регламент (ЕО) № 2955/94 на Комисията от 5 декември 1994 година (ОВ L 312, стр. 5, наричан по-нататък „Регламент № 3665/87“).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH (наричано по-нататък „Bonn Fleisch“) и Hauptzollamt Hamburg-Jonas (главна служба „Митници“, Hamburg-Jonas, наричана по-нататък „Hauptzollamt“) по повод на изискането от последната връщане на възстановяванията при износ.

Правна уредба

Общностна правна уредба

Регламент (ЕИО) № 3566/92

3 Съгласно член 2 от Регламент (ЕИО) № 3566/92 на Комисията от 8 декември 1992 година относно документите, които трябва да се използват за прилагане мерки от Общността, предполагащи проверка на употребата и/или дестинацията на стоките (ОВ L 362, стр. 11):

„Когато дадена мярка на Общността се прилага, когато се представи доказателство, че са изпълнени условията, свързани с тази мярка по отношение предназначението и/или направлението на стоките, внесени в, изнесени от или придвижвани в митническата територия на Общността, това доказателство трябва да се даде чрез представянето на контролния екземпляр Т 5. [...]“ [неофициален превод]

Регламент № 3665/87

4 Четиридесет и девето съображение от Регламент № 3665/87 (петдесето съображение в текста на немски език) предвижда:

„[...] че поради обстоятелства извън контрола на износителя е възможно контролният екземпляр да не може да бъде представен, въпреки че продуктът е напуснал митническата територия на Общността или е достигнал конкретното си местоназначение; като има предвид, че подобна ситуация може да породи затруднения за търговията; като има предвид, че в този случай следва да се признаят за еквивалентни други документи“. [неофициален превод]

5 Член 3, параграф 5 от Регламент № 3665/87 гласи следното:

„Използваният документ при износа за предоставяне на възстановяване съдържа всички необходими данни за изчисляване на сумата на възстановяването, и по-точно:

а) описанието на продуктите според номенклатурата за възстановяванията;

б) нетната маса на продуктите или, в случай на необходимост, количеството, изразено в мерната единица, която трябва да се вземе предвид за изчисляване на възстановяването;

в) доколкото е необходимо за изчисляване на възстановяването — състава на посочените продукти или справка за този състав.

Ако посоченият в настоящия параграф документ е декларацията за износ, тя трябва също да включва тези данни, както и бележката „код за възстановяване“. [неофициален превод]

6 По смисъла на член 4, параграф 1 от този регламент:

„Без да се засягат членове 5 и 16, изплащането на възстановяването зависи от представянето на доказателство, че продуктите, за които са приети декларации за износ, са напуснали митническата територия на Общността в непроменено състояние, най-късно в срок от 60 дни от датата на това приемане.“ [неофициален превод]

7 Член 6 от посочения регламент предвижда, че ако преди да напусне митническата територия на Общността, продукт, за който е приета декларация за износ, пресече територии на Общността, различни от тази на държавата-членка, в която е приета декларацията, доказателството, че този продукт е напуснал митническата територия на Общността, се представя чрез надлежно заверен оригинал на контролен екземпляр Т 5, посочен в член 2 от Регламент № 3566/92.

8 Член 18, параграф 1 от същия регламент предвижда:

„Доказателството, че за продукта са изпълнени митническите формалности, свързани с пускането му в употреба, е представено:

а) с прилагането на съответния митнически документ или негово копие или фотокопие, [...]

или

б) [със] сертификат за разтоварване или за пускане в употреба, изготвен от специализирана международна агенция за контрол и надзор, одобрена от държава-членка. Датата и номерът на митническия документ за пускане в употреба трябва да фигурират в посочения сертификат,

или

в) с прилагането на друг документ, заверен от митническите органи на съответната трета държава, в който са обозначени продуктите, и който показва, че те са пуснати в употреба в тази трета държава.“ [неофициален превод]

9 Член 47 от Регламент № 3665/87 гласи:

„1. Възстановяванията се изплащат само при специално заявление от износителя и от страна на държавата-членка, на територията на която е приета декларацията за износ.

Заявлението за възстановяването се изготвя:

а) писмено, като държавите-членки могат да определят отделен формуляр;

б) или чрез изпращане по компютърен път, според правилата, които трябва да бъдат установени от компетентните органи, и след одобрение от Комисията.

[...]

2. Документите за изплащането на възстановяването или за освобождаването на гаранцията трябва да бъдат подадени, с изключение на случай на непреодолима сила, в срок от дванадесет месеца след датата на приемане на декларацията за износ.

3. Когато контролен екземпляр Т 5, посочен в член 6, не е върнат в службата по заминаване или в централния орган в срок от три месеца от неговото издаване поради обстоятелства извън контрола на износителя, последният може да подаде до компетентния орган мотивирана молба другите документи да се считат за еквивалентни.

Подкрепящите молбата документи, които трябва да се представят, съдържат:

а) когато контролният екземпляр или националният документ са издадени, за да се представи доказателството, че продуктите са напуснали митническата територия на Общността:

— документа за транспорт

и

— документ, от който става ясно, че продуктът е представен в митническа служба на трета страна, или един или повече от документите, посочени в член 18, параграфи 1, 2 и 4;

[...]

Разпоредбите от параграф 4 се прилагат за представянето на еквивалентното доказателство.

4. Когато документите, изисквани съгласно член 18, не са могли да бъдат представени в определения от параграф 2 срок, въпреки че износителят е положил грижата на добър търговец, за да си ги набави и да ги съобщи в този срок, могат да му бъдат дадени допълнителни срокове по негово заявление за представянето на тези документи.

5. Заявленията за другите документи, които трябва да се считат за еквивалентни, посочени в параграф 3, придружени или не от подкрепящите документи, както и заявленията за допълнителни срокове, посочени в параграф 4, трябва да бъдат подадени в определения в параграф 2 срок.

[...]“. [неофициален превод]

Регламент (ЕО) № 800/1999

10 Регламент № 3665/87 е отменен и заменен с Регламент (ЕО) № 800/1999 на Комисията от 15 април 1999 година за установяване на общи подробни правила за прилагане на режима на възстановяванията при износ на земеделски продукти (ОВ L 102, стр. 11; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 27, стр. 187). Този регламент влиза в сила на 24 април 1999 г. и се прилага от 1 юли 1999 г. Въпреки това съгласно член 54, параграф 1, първо тире от Регламент № 800/1999 Регламент № 3665/87 продължава да се прилага за износа на стоки, за който са приети декларации за износ преди 1 юли 1999 г.

Национална правна уредба

11 В германското право общностните разпоредби относно възстановяването при износ са възпроизведени в Правилника относно възстановяванията при износ (Ausfuhrerstattungsverordnung) от 24 май 1996 г. (BGBl. 1996 I, стр. 766, наричан по-нататък „AEVO“).

12 § 3 от AEVO предвижда, че като документ по смисъла на член 3, параграф 5 от Регламент № 3665/87 следва да се използва единният административен документ, определен от Федералното министерство на финансите в Официален бюлетин на Федералното министерство на финансите (Bundesfinanzverwaltung) като „декларация за износ (допълнителна страница) за общностни възстановявания при износ“ (декларация за износ за целите на възстановяванията).

13 § 4 от AEVO гласи:

„(1) Потвърждението, че партидата стоки е напуснала митническата територия на Общността (удостоверение за излизане на стоките) се отбелязва от митническата служба на излизане [...] в декларацията за износ за целите на възстановяванията за територията, на която се прилага настоящият правилник.

(2) В случай че декларацията за износ за партиди стоки е получена в друга държава–членка на Европейския съюз, потвърждението за излизането се полага върху контролния екземпляр Т 5 от компетентната служба на излизане в рамките на приложното поле на правилника.“

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

14 През 1998 г. Bonn Fleisch изнася пряко от Германия за Русия говеждо месо, след като предварително го поставя под режим на митническо складиране и след подадено от него заявление получава авансово изплащане на възстановяванията при износ.

15 След като на 8 април 1998 г. Bonn Fleisch представя декларацията за износ пред Hauptzollamt [главна служба „Митници"] в град Бремен, на 13 юли 1998 г. то изпраща на Hauptzollamt документа за транспорт, който съдържа потвърждение относно митническото освобождаване, извършено на отправната гара на 9 април 1998 г., и руския документ за внос, в който 20 май 1998 г. е посочен като дата на пускане в свободно обращение. Bonn Fleisch иска едновременно и освобождаване на гаранциите.

16 След като на 21 юли и 18 ноември 1999 г. Hauptzollamt уведомява Bonn Fleisch по телефона, че не е получила заверената от митническата служба на излизане декларация за износ, потвърждаваща износа, с четири решения от 23 юни 2000 г. тя изисква връщане на възстановяванията при износ, изплатени авансово на жалбоподателя в главното производство, увеличени с 20 %, като отбелязва, че жалбоподателят в главното производство не е доказал износа на стоката извън митническата територия на Общността в срока от шестдесет дни, предвиден в член 4, параграф 1 от Регламент № 3665/87, като не е представил декларацията за износ, съдържаща потвърждение на износа.

17 В рамките на административното производство, в което се иска отмяна на тези решения, Bonn Fleisch твърди по-специално, че декларацията за износ се препраща автоматично и по вътрешен път от митническата администрация на Hauptzollamt. Регламент № 3665/87 не предвиждал задължение за износителя да изпраща декларацията за износ на тази служба. Във всеки случай Bonn Fleisch се позовава на писмо от Hauptzollamt Stralsund от 2 ноември 2000 г., според което копие от декларацията за износ, адресирана до Hauptzollamt, е изпратена по пощата от Zollamt Mukran.

18 Съгласно данните, представени пред Съда в хода на устната фаза на производството, копието на декларацията за износ е изпратено на Hauptzollamt в срока от дванадесет месеца, предвиден в член 47, параграф 2 от Регламент № 3665/87. Въпреки това то не се съдържа в административната преписка на тази служба или защото тя не го е получила, или защото го е загубила.

19 С писмо от 2 ноември 2000 г. Bonn Fleisch посочва, че е изпратило на Hauptzollamt документа за транспорт и руския документ за внос с писмо от 13 юли 1998 г. и следователно в срока от дванадесет месеца, предвиден в член 47, параграф 2 от Регламент № 3665/87. То твърди, че в случаите, когато декларацията за износ не се съдържа в преписката на Haupzollamt, представянето на тези документи представлява подадена чрез конклудентни действия молба да се приеме, че те доказват износа на стоките извън митническата територия на Общността.

20 С писмото от 2 ноември 2000 г. Bonn Fleisch иска също така, този път изрично, документът за транспорт и руският документ за внос, които е изпратило на Hauptzollamt с писмо от 13 юли 1998 г., да се признаят за еквивалентни съгласно член 47, параграф 3 от Регламент № 3665/87.

21 С решение от 13 декември 2001 г. и като се позовава на член 47, параграф 5 от Регламент № 3665/87, Hauptzollamt отхвърля тази молба като подадена извън срока. В допълнение тя посочва, че не може да се приеме, че с писмото от 13 юли 1998 г. Bonn Fleisch е искало изпратените документи да се признаят за еквивалентни, тъй като за тази цел трябвало да се подаде изрична молба и Hauptzollamt нямала право служебно да признава документи за еквивалентни.

22 На 20 март 2003 г. Bonn Fleisch обжалва решенията на Hauptzollamt, с които се отхвърлят жалбите му, пред Finanzgericht Hamburg [Съд по финансовоправни спорове Хамбург].

23 Препращащата юрисдикция отбелязва, че когато преди напускане на митническата територия на Общността определен продукт, за който е приета

декларацията за износ, пресича територии на Общността, различни от тази на държавата-членка, в която е приета декларацията, член 6 от Регламент № 3665/87 предвижда, че напускането на митническата територия на Общността от даден продукт се доказва с представянето на надлежно заверен оригинал на контролен екземпляр Т 5. От друга страна, тя посочва, че що се отнася до прекия износ, каквато е хипотезата в конкретния случай, законодателят не урежда начина, по който трябва да се представи доказателството за износа на стоки извън митническата територия на Общността, поради което се прилага националното право, в настоящия случай — § 4, алинея 1 от AEVO.

24 Препращащата юрисдикция припомня в това отношение, че съгласно член 49, параграф 3, първа алинея от Регламент № 800/1999, който замества Регламент № 3665/87, износителят може да подаде до компетентния орган мотивирана молба другите документи да се считат за еквивалентни, когато контролният екземпляр Т 5, или в случай на необходимост — националният документ, доказващ излизането от митническата територия на Общността, не е върнат в службата по заминаване или в централния орган в срок от три месеца от неговото издаване поради обстоятелства извън контрола на износителя. Предвид обстоятелството, че Регламент № 800/1999 просто преформулира за повече яснота текста на член 47, параграф 3 от Регламент № 3665/87, според националната юрисдикция не следва да се отдава значение на факта, че в последната разпоредба се говори единствено за контролния екземпляр Т 5, но не и за националния документ, доказващ излизането на продукта от митническата територия на Общността.

25 Препращащата юрисдикция отбелязва, че спорът в главното производство се характеризира с факта, че макар и декларацията за износ, предвидена в член 4 от Регламент № 3665/87, да не е изпратена обратно на Hauptzollamt в срока от дванадесет месеца, определен в член 47, параграф 2 от този регламент, Bonn Fleisch все пак е изпратило на Hauptzollamt в предвидения срок документа за транспорт и руския документ за внос. Тези документи представлявали еквивалентни доказателства по смисъла на член 47, параграф 3 от Регламент № 3665/87. Препращащата юрисдикция смята, че в някои специфични обстоятелства, които подлежат на уточняване, компетентната служба може служебно да признае документи за еквивалентни. Обстоятелството, че според

съображенията на Регламент № 3665/87 член 47, параграф 3 от него бил добавен с оглед на интересите на износителите, било в полза на това тълкуване. Отказът да се изплатят възстановявания или да се освободят гаранции със съображението, че не е изпълнена обикновена формалност, а именно подаването на надлежна молба за признаване на другите документи за еквивалентни, не изглеждал съвместим с целите на общата организация на пазара.

26 Що се отнася до въпроса дали молбата за признаване на еквивалентност може да се подаде чрез конклудентни действия или евентуално, препращащата юрисдикция признава, че задължението да се подаде изрична молба улеснява компетентната служба при проверката за спазването на срока. Въпреки това е възможно да се провери дали молба за признаване на еквивалентност е подадена в срок, дори и да е подадена само чрез конклудентни действия или инцидентно, тъй като износителят трябва по някакъв начин да е сезирал компетентната служба с молбата си. От значение е единствено дали волята на износителя да докаже, че стоката е надлежно изнесена от митническата територия на Общността, може ясно да се изведе от обстоятелствата на различните разглеждани случаи.

27 Като счита, че спорът, с който е сезиран, повдига въпроси, свързани с тълкуването на общностното право, Finanzgericht Hamburg решава да спре производството и да постави на Съда следните два преюдициални въпроса:

„1) Има ли компетентната служба правомощието да признава и служебно определени документи за еквивалентни по смисъла на член 47, параграф 3 от Регламент № 3665/87 и длъжна ли е да го прави?

2) Може ли молба за признаване на еквивалентност по смисъла на член 47, параграф 3 от Регламент № 3665/87 да се подаде евентуално чрез конклудентни действия?“

По преюдициалните въпроси

28 С въпросите си, които следва да се разгледат заедно, препращащата юрисдикция иска по същество да установи дали националният орган, компетентен в областта на възстановяванията при износ, може или трябва да извърши служебно проверка за еквивалентност на документите съгласно член 47, параграф 3 от Регламент № 3665/87 и дали молба за признаване на еквивалентност, направена в приложение на тази разпоредба, може да се подаде чрез конклудентни действия.

29 Регламент № 3665/87, една от задачите на който е борбата с констатираните нередности и измами в областта на възстановяванията при износ, съдържа материалноправни и процесуалноправни норми, свързани с получаването на възстановявания при износ (вж. Решение от 11 юли 2002 г. по дело Käserei Champignon Hofmeister, C-210/00, Recueil, стр. I-6453, точка 60 и Решение от 14 април 2005 г. по дело Käserei Champignon Hofmeister, C-385/03, Recueil, стр. I-2997, точка 26).

30 Материалноправната норма, закрепена в член 4, параграф 1 от Регламент № 3665/87, предвижда, че за да се изплати възстановяването, трябва да се представи доказателството, че продуктите, за които е приета декларацията за износ, са напуснали в непроменено състояние митническата територия на Общността, най-късно в срок от 60 дни от датата на това приемане. Възстановяването не се изплаща при липса на това доказателство.

31 Член 47 от Регламент № 3665/87, който се намира в дял IV, озаглавен „Процедура на изплащане на възстановяванията", урежда процесуалните правила, които износителят трябва да спази, за да получи изплащане на възстановяването.

32 Параграф 3 от тази разпоредба предвижда, че когато посоченият в член 6 от регламента контролен екземпляр Т 5 не бъде върнат в службата по заминаване или в централния орган в срок от три месеца от издаването му поради обстоятелства извън контрола на износителя, последният може да подаде до компетентния орган мотивирана молба други документи да се считат за еквивалентни. С тази молба износителят представя еквивалентни доказателства, за да удостовери, че съответните продукти са напуснали митническата територия на Общността, както изисква член 4 от Регламент № 3665/87.

33 Въпреки това от текста на член 6 от Регламент № 3665/87, на който се позовава член 47, параграф 3 от този регламент, е видно, че фактът, че продукт е напуснал митническата територия на Общността, се доказва с представянето на оригинала на контролния екземпляр Т 5 единствено за продукт, който преди да напусне митническата територия на Общността, пресича територии на Общността, различни от тази на държавата-членка, в която е приета декларацията.

34 Следователно, както с основание твърди Комисията, член 47, параграф 3 от Регламент № 3665/87 не се прилага за пряк износ на продукти като разглеждания в главното производство. Тази разпоредба не се отнася за молбите за признаване на еквивалентност поради изгубване на националния документ, който в случаите на пряк износ доказва, че съответните продукти са напуснали митническата територия на Общността.

35 Тази разпоредба от Регламент № 3665/87 се прилага единствено за непрекия износ, уреден с член 6 от същия регламент. Регламент № 800/1999 е този, който предвижда изрично, че молба за признаване на еквивалентност може да се подаде, когато контролният екземпляр Т 5, използван в случай на непряк износ, или националният документ, доказващ излизането на продуктите от митническата територия на Общността в случай на пряк износ, не е върнат в службата по заминаване или в централния орган в срок от три месеца, считано от датата на издаването му.

36 Независимо от това този регламент се прилага едва от 1 юли 1999 г., поради което член 47, параграф 3 от Регламент № 3665/87 продължава да се прилага за износ като разглеждания в главното производство, за който декларациите за износ са приети преди тази дата.

37 При липса на общностна правна уредба, уточняваща документа, който износителят трябва да представи при пряк износ, за да докаже, че продуктите, за които е приета декларацията за износ, са напуснали в непроменено състояние митническата територия на Общността, държавите-членки следва да определят какъв документ трябва да представи износителят в подкрепа на заявлението за изплащане на възстановяването.

38 От преписката по делото пред Съда е видно, че съгласно § 4, алинея 1 от AEVO в немското право потвърждението, че партидата стоки е напуснала митническата територия на Общността, се отбелязва от митническата служба на излизане в декларацията за износ за целите на възстановяванията за територията, на която се прилага посоченият правилник.

39 Съгласно данните, с които разполага Съдът, тази правна уредба не предвижда, поне не изрично, възможността износителят да представя еквивалентни доказателства, за да получи изплащане на възстановяването.

40 Независимо от това изискването да се осигури доброто функциониране на общностната система на изплащане на възстановяванията не позволява държавите-членки да накърняват нито целите, преследвани с Регламент № 3665/87, нито принципите на общностното право, и по-специално принципа на пропорционалност.

41 Макар че при пряк износ и при липса на общностна правна уредба в тази област процесуалните правила за защита на правата, които страните в процеса черпят от общностното право, попадат в обхвата на вътрешния правен ред на държавите-членки по силата на принципа на процесуалната автономия, тези правила все пак не трябва да са по-неблагоприятни от тези, които уреждат аналогични вътрешноправни положения (принцип на равностойност) и не трябва да правят на практика невъзможно или прекомерно трудно упражняването на правата, предоставени от общностния правен ред (принцип на ефективността) (вж. по-специално Решение от 14 декември 1995 г. по дело Van Schijndel и Van Veen, C-430/93 и C-431/93, Recueil, стр. I-4705, точка 17 и Решение от 7 септември 2006 г. по дело Marrosu и Sardino, C-53/04, Recueil, стр. I-7213, точка 52).

42 При тези обстоятелства националният орган, компетентен в областта на възстановяванията при износ, сезиран с дело като това по главното производство, в което националният документ, доказващ, че съответните продукти са напуснали митническата територия на Общността, не може да бъде представен поради независещи от износителя причини, трябва все пак служебно да прецени дали представените от износителя документи и данни са достатъчни с оглед на структурата, както и на духа и целите на Регламент № 3665/87.

43 Що се отнася до целите на посочения регламент, както е видно от четиридесет и девето съображение (петдесето съображение в текста на немски език) и от член 47, параграф 3 от него, общностният законодател очевидно е искал да предвиди възможността при определени обстоятелства износителят да докаже излизането на продуктите от митническата територия на Общността с еквивалентни доказателства.

44 Като предвижда определена гъвкавост на процесуалните правила, приложими спрямо представянето на доказателства от износителя с оглед на изплащането на възстановяването, Регламент № 3665/87 взема предвид обстоятелството, че износителите могат да срещнат трудности при получаване на митническите документи от страна на компетентните органи, върху които не могат да

упражняват натиск (вж. в този смисъл Решение от 19 юни 2003 г. по дело Eribrand, C-467/01, Recueil, стр. I-6471, точка 41), както и обстоятелството, че понякога загубата или изчезването на документ, който посоченият регламент изисква за ползване от възстановяване, са по вина на посочените органи.

45 Безспорно е, както личи от точка 18 от настоящото решение, че Bonn Fleisch не носи отговорност за загубата или изчезването на декларацията за износ, която се изисква от германската правна уредба, за да се удостовери, че съответните продукти са напуснали митническата територия на Общността.

46 От структурата и духа на Регламент № 3665/87, и по-конкретно от член 47 от него, е видно, че целта му не е автоматично да лиши положилия грижата на добър търговец износител от възстановяванията, предвидени в общностната правна уредба, когато макар и да е положил всички необходими усилия, той не е в състояние да представи документите, изисквани за изплащане на възстановяването поради загубата на тези документи в резултат на обстоятелства извън неговия контрол (вж. по аналогия, що се отнася до член 47, параграф 4 от Регламент № 3665/87, Решение от 21 януари 1999 г. по дело Германия/Комисия, C-54/95, Recueil, стр. I-35, точка 148).

47 Ето защо, когато е подадено заявление за изплащане на възстановяване при износ на основание член 47, параграф 1 от Регламент № 3665/87 и поради обстоятелства извън контрола на износителя националният документ за износ, удостоверяващ, че разглежданите продукти са напуснали митническата територия на Общността, не може да бъде представен, националният орган, компетентен в областта на възстановяванията при износ, трябва съобразно преследваните с Регламент № 3665/87 цели да вземе служебно предвид всички еквивалентни доказателствени средства, както и молбите за признаване на еквивалентност, подадени чрез конклудентни действия.

48 Тези доказателствени средства, които предвид разпоредбата на член 47, параграф 3 от Регламент № 3665/87 могат да включват както документа за транспорт, така и издадения от трета държава документ за внос, на които се позовава Bonn Fleisch в главното производство, трябва да все пак да са съобразени и с изискванията във връзка с проверката им съгласно националното право, доколкото тези изисквания зачитат обхвата и ефективността на общностното право (вж. в този смисъл, що се отнася до Регламент № 1222/94 на Комисията от 30 май 1994 година за установяване за определени земеделски продукти, изнасяни под формата на стоки извън обхвата на приложение II към Договора, на общи правила за прилагане на режима на предоставяне на възстановявания при износ и на критериите за определяне на техния размер (ОВ L 136, стр. 5), в редакцията му, произтичаща от Регламент № 229/96 на Комисията от 7 февруари 1996 година (ОВ L 30, стр. 24), Решение от 9 ноември 2006 г. по дело Heinrich Schulze, C-120/05, Recueil, стр. I-10717, точка 26).

49 Следва да се припомни също така, че по принцип съгласно член 47, параграф 2 от Регламент № 3665/87 еквивалентните доказателствени средства, както и всички останали документи, подготвени с оглед на изплащането на възстановяването или на освобождаването на гаранцията, трябва да бъдат подадени, с изключение на случай на непреодолима сила, в срок от дванадесет месеца, считано от датата на приемане на декларацията за износ.

50 Въпреки това, ако изтичането на срока за представяне на еквивалентните доказателствени средства е по вина на компетентните национални органи и ако националният документ, удостоверяващ излизането на продуктите от митническата територия на Общността, е изгубен или изчезнал по тяхна вина, те не могат да противопоставят изтичането на срока от дванадесет месеца на положилия грижата на добър търговец износител.

51 При тези обстоятелства на преюдициалните въпроси следва да се отговори, че член 47, параграф 3 от Регламент № 3665/87 не се прилага за прекия износ на продукти.

Независимо от това, когато поради обстоятелства извън контрола на износителя националният документ за износ, удостоверяващ, че разглежданите продукти са напуснали митническата територия на Общността, не може да бъде представен, националният орган, компетентен в областта на възстановяванията при износ, трябва съобразно преследваните с Регламент № 3665/87 цели да вземе служебно предвид всички еквивалентни доказателствени средства, както и молбите за признаване на еквивалентност, подадени чрез конклудентни действия. Тези доказателствени средства трябва все пак да са съобразени и с изискванията във връзка с проверката им съгласно националното право, доколкото тези изисквания зачитат обхвата и ефективността на общностното право.

Когато изтичането на срока за представяне на еквивалентни доказателствени средства е по вина на компетентните национални органи, те не могат да противопоставят на положилия грижата на добър търговец износител срока от дванадесет месеца, предвиден в член 47, параграф 2 от Регламент № 3665/87.

По съдебните разноски

52 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред препращащата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

Член 47, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 3665/87 на Комисията от 27 ноември 1987 година за определяне на подробни общи правила за

прилагане на системата на възстановявания при износа на земеделски продукти, изменен с Регламент (ЕО) № 2955/94 на Комисията от 5 декември 1994 година, не се прилага за прекия износ на продукти.

Независимо от това, когато поради обстоятелства извън контрола на износителя националният документ за износ, удостоверяващ, че разглежданите продукти са напуснали митническата територия на Общността, не може да бъде представен, националният орган, компетентен в областта на възстановяванията при износ, трябва съобразно целите, преследвани с Регламент № 3665/87, изменен с Регламент № 2955/94, да вземе служебно предвид всички еквивалентни доказателствени средства, както и молбите за признаване на еквивалентност, подадени чрез конклудентни действия. Тези доказателствени средства трябва все пак да са съобразени и с изискванията във връзка с проверката им съгласно националното право, доколкото тези изисквания зачитат обхвата и ефективността на общностното право.

Когато изтичането на срока за представяне на еквивалентни доказателства е по вина на компетентните национални органи, те не могат да противопоставят на положилия грижата на добър търговец износител срока от дванадесет месеца, предвиден в член 47, параграф 2 от Регламент № 3665/87, изменен с Регламент № 2955/94.

Подписи